

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

SSN Paweł Wiliński (sprawozdawca)

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie wniosku **A.M.**

o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2023 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Najwyższego w Warszawie z dnia 1 marca 2023 r., sygn. akt IV

KO 6/23 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego

oczywistej bezzasadności

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W dniu 11 stycznia 2023 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego A.M., w którym wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 5 czerwca 2020 r., sygn. akt II AKa 47/20, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. akt II K 103/19.

Postanowieniem z dnia 1 marca 2023 r., sygn. akt IV KO 6/23, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku, wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na przedmiotowe postanowienie złożył wnioskodawca, wskazując, że nie zgadza się z decyzją Sądu, ponieważ w sprawie są nowe

dowody i świadkowie oraz nowe okoliczności. Wniósł o pilne wznowienie postępowania i przesłuchanie dwóch świadków zamieszkałych w O.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od prokuratora, adwokata, radcy prawnego albo radcy Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Wyrażenie "oczywista bezzasadność", w odniesieniu do wstępnej kontroli wniosku o wznowienie postępowania karnego - art. 545 § 3 k.p.k., należy rozumieć podobnie jak na gruncie przepisu art. 535 § 3 k.p.k., a zatem bezzasadność oczywista to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna na pierwszy rzut oka, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia orzeczenia (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., sygn. akt II KO 49/15).

W zażaleniu skarżący nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów świadczących o wadliwości zaskarżonego postanowienia, ograniczając się do ponownego przytoczenia argumentacji uzasadniającej, w jego ocenie, potrzebę wznowienia postępowania w sprawie oraz ponownego postulatu o przesłuchanie dwóch świadków zamieszkałych w O. Nadmienić w tym miejscu należy, że wniosek w sprawie IV KO 6/23 nie był pierwszym lecz trzecim wnioskiem skazanego o wznowienie postępowania w tej samej sprawie, a ponadto Sąd Najwyższy rozpoznawał kasację obrońcy skazanego zarejestrowaną pod sygn. V KK 216/11, którą uznano za oczywiście bezzasadną.

Wydając zaskarżone postanowienie, Sąd Najwyższy trafnie uznał, że powołane przez A.M. we wniosku o wznowienie postępowania okoliczności nie uzasadniają wznowienia postępowania w sprawie. Okoliczności te były już bowiem przedmiotem poprzedniego wniosku skazanego o wznowienie postępowania, którego przyjęcia w sprawie zarejestrowanej pod sygn. I KO 59/21 odmówił Sąd

Najwyższy z uwagi na jego oczywistą bezzasadność, a następnie w sprawie I KZ 60/21 utrzymał tę decyzję w mocy. Sąd Najwyższy w składzie wydającym zaskarżone postanowienie odniósł się również merytorycznie do wartości dowodowej depozycji powoływanych świadków, słusznie dzieląc wyrażony w tym zakresie pogląd wynikający z obu ww. postanowień, że nie stanowiłyby one przeciwwagi dla innych dowodów zgromadzonych w sprawie potwierdzających sprawstwo skazanego, ponieważ okoliczności, na które mieliby zeznawać świadkowie, a dotyczące jednorazowego uderzenia pokrzywdzonego butelką w głowę przez inną osobę niż skazany, nie zniweczyłyby wniosków opinii biegłego wskazujących jako przyczynę śmierci wielokrotne, wielomiejscowe uderzenia w głowę. Zaznaczyć ponadto należy, że w kolejnym wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie IV KO 35/22 Sąd Najwyższy wyznaczył A.M. obrońcę z urzędu, który sporządził opinię o braku podstaw do wznowienia postępowania.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.